

prima instanță - (judecătoria Soroca) G. Mîra
instanța de apel - (Curtea de Apel Bălți) S. Procopciuc, E. Grumeza, A. Garbuz

ÎNCHIERE

06 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:
Președintele completului,
judecători

Valentina Clevadî
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Mihai Victoria,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de Cembarovici
Alexandra împotriva Victoriei Mihai privind încasarea prejudiciului material și
moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 04 aprilie 2017 prin care a fost admis
apelul declarat de Cembarovici Alexandra și s-a modificat hotărârea judecătoreiei
Soroca din 13 ianuarie 2017,

c o n s t a t ă :

La 03 octombrie 2016 Cembarovici Alexandra s-a adresat cu cererea de
chemare în judecată împotriva Victoriei Mihai solicitând încasarea prejudiciului
material în mărime de 832 euro și 1600 lei, prejudiciu moral în mărime de 100 000
lei și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată s-a invocat că, la 26 aprilie 2015
Mihai Victoria fiind în stare de ebrietate alcoolică și conducând automobilul de
model BMW-X5 cu numărul de înmatriculare SR BQ 103 pe str. Independenței, or.
Soroca și avându-i ca pasageri pe Cembarovici Alexandra și Cembarovici Sergiu a
tamponat mașina într-un copac de pe acostament, iar ca urmare Cembarovici
Alexandra s-a ales cu leziuni corporale, fiind internată în secția de traumatologie a
spitalului raional Soroca.

Menționează că potrivit raportului de expertiză medico-legală a avut luxație de
cap femural pe stânga cu ruptura unui fragment osos cu deplasarea fragmentului,
fractura marginii superioare a acetabulului cu deplasarea fragmentelor, fractura
mandibulei cu deplasarea fragmentelor, care se califică drept vătămare corporală
medie, ceea ce a produs o dereglare de sănătate de lungă durată.

Prin sentința judecătoreiei Soroca din 02 octombrie 2015 Mihai Victoria a fost
recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.2) Codul
penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 600 unități
convenționale, ceea ce constituie suma de 12000 lei, cu privarea de dreptul de a

conduce mijloace de transport pe un termen de patru ani.

Relatează reclamanta că, pe parcursul tratamentului a suportat foarte multe cheltuieli deoarece nu dispunea de asigurarea medicală și astfel a procurat toate medicamentele necesare contra plată, având cheltuieli de până la 1600 lei.

Totodată a fost nevoită să procure careva medicamente din Portugalia, deoarece în țară nu se găsesc, iar costul acestora este de 832 euro, conform bonurilor de plată.

Mai relevă că, din cauza producerii accidentului rutier a suferit și un prejudiciu moral care l-a estimat la suma de 100000 lei, manifestat prin suferințe fizice și psihice.

Prin hotărârea judecătoreiei Soroca din 13 ianuarie 2017 a fost admisă parțial acțiunea înaintată de Cembarovici Alexandra.

S-a încasat de la Mihai Victoria în beneficiul Alexandrei Cembarovici prejudiciu material în mărime de 359,93 lei, prejudiciu moral în mărime de 7000 lei și cheltuieli de judecată în mărime de 2000 lei, în total suma de 9359,93 lei.

S-a încasat de la Mihai Victoria în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 250 lei.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 10 februarie 2017, Cembarovici Alexandra a declarat apel împotriva hotărârii judecătoreiei Soroca din 13 ianuarie 2017, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe în partea încasării prejudiciului moral și emiterea unei decizii de admitere integrală a pretenției de încasarea a prejudiciului moral în mărime de 100 000 lei.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 04 aprilie 2017 a fost admis apelul decalat de Cembarovici Alexandra.

S-a modificat hotărârea judecătoreiei Soroca din 13 ianuarie 2017 în partea încasării prejudiciului moral de 7000 lei și s-a mărit prejudiciul până la suma de 15000 lei. În rest hotărârea s-a menținut.

Instanța de apel a constatat că quantumul prejudiciului moral este necesar de a fi modificat și majorat de la suma de 7000 lei la suma de 15000 lei reieșind din gravitatea prejudiciului cauzat, leziunile corporale cauzate care necesită un tratament continuu, fapta a fost comisă în stare de ebrietate cât și suferințele atât fizice cât și morale care au directă legătură causală cu vătămările aduse reclamantei.

La 15 iunie 2017 Mihai Victoria a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 04 aprilie 2017, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii judecătoreiei Soroca din 13 ianuarie 2017.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu soluția instanței de apel.

Menționează că, instanța de apel eronat a aplicat prevederile art.1423 din Codul civil referitor la majorarea quantumului prejudiciului moral, fără a ține cont de circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, de gradul și gravitatea suferințelor fizice sau psihice, nefiind prezentate suficiente probe în acest sens. De asemenea nu s-a ținut cont nici de situația materială și faptul că acesta nu este angajat în câmpul munci și are o vârstă fragedă.

În opinia recurentului instanța de apel nu a examinat corect pricina și nu a dat o apreciere justă probelor administrate în cadrul judecării cauzei în fond, iar decizia instanței de apel relevă o insuficientă analiză a probatoriului administrat în cauză ce a condus la reținerea unei situații de fapt inexacte.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Bălți a emis dispozitivul deciziei la 04 aprilie 2017.

Potrivit scrisorii de comunicare copia deciziei a fost expediată părților la 21 aprilie 2017 (f.d.109), iar la materialele cauzei lipsește dovada recepționării acesteia de către recurent.

Potrivit prevederilor art.434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cererea de recurs a fost declarată la 15 iunie 2017, respectiv recursul se consideră declarat în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinînd temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în

special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Mihai Victoria nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Mihai Victoria.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Valentina Clevadî

judecători

Galina Stratulat

Dumitru Mardari